

Hicret

◆ Mustafa Sarı

Giden

Hedefe kitlenerek kurup gönül yayını,
Arkada bıraktılar, dertli hicran payını.

Bir veda beklemeden yola düşüp gittiler,
Sonsuzluğun peşinde gözü pek yığittiler.

Bir elde yokluk rızık, diğerinde hüznün var;
Her an duada gibi kıpır kıpır dudaklar:

Adını bir taşısam ta uzak diyarlara,
Bilmem karışır mıyım ben de bahtiyarlara.

Ne bir lahza dinlensem, ne rahat yüzü görsem;
Adını iplik iplik, çile tığıyla örsem.

Yorulma yok, dönme yok peşine düşüyorum,
Sağır ve kör gurbette her gece üşüyorum.

Bazen bir dağ köyünde karşıma çıkar adın,
Yoksa yanımda mısın? Umut ne kadar yakın!

Bazen de çöle düşer, sonsuza giden yollar;
Sanki kutup yıldızı uzaktan beni kollar.

Ne son duraklar biter, ne menzile varılır;
Muhabbetin hamuru gözyaşıyla karılır.

Kaybolsun mezar taşım, bulunmasın ne çıkar;
Gönül değmiş yüzüne, cemalinden kim bıkar!

Kalan

Gidemeyen geride kaldığından utanır,
Beklemek, ıstırapı belli eskiden tanır.

Gün haram gökyüzüne, sen gittiğinden beri
Gece ne zaman verir koynundaki seheri?

Vakitsiz bir sancıyla kapını yokluyorum,
Kaybetmek korkusuna ümidi yüklüyorum.

Sabrını ben Eyyüp'ün göğsümde taşıyorum,
Her an dönersin diye tetikte yaşıyorum.

Bir koku gelsin yeter, Yusuf'un gömleğinden;
Kardelenler gür biter, Yakup'un dileğinden.

Gönül gözü açılır, gün düşer kederine,
Belki adım yazılır iyiler defterine.

Ötelerin sesinden değil mi ki haber var,
Beklemek de kutsaldır belki aramak kadar.

Destanını kim yazar giden gönül erinin,
Yalnız ukbada mıdır ecri alın terinin?

Peygamberin sözünü tutarak gidenlerden
Bir tek dileğim olur, gece gündüz demeden:

Ayrılık acısıyla vuslatı uyutmayın;
Geride kalanları, duada unutmayın.